

STICHTING RADIOGEMEENTE  
PREEK UIT HET CONTACTBLAD JAARGANG 42 NR 3

Schriftlezing:

JOZUA 4 : 20 – 24

1 PETRUS 2 : 1 - 10

**“EEN KEI VAN EEN GEMEENTE”**

DOOR KLAAS DE BOER

Lieve mensen, er wordt in de Bijbel heel vaak over stenen gesproken. En die worden ook nog wel eens een keer als een teken rechtop gezet. Denk maar aan Jakob toen hij lag te slapen. Toen droomde hij en zag hij een ladder die tot in de hemel reikte. Engelen gingen naar boven en naar beneden. En toen hij de volgende morgen wakker werd, heeft hij een steen opgericht.

Dan ontdek je dat stenen heel belangrijk zijn. Stenen hebben zelfs een naam gekregen: Eben-Haëzer, Steen van Hoop. En bij de intocht in het Heilige Land – wij hebben dat gelezen – ook weer zo’n steen. Zelfs twaalf stenen. Als een kind later aan zijn vader vroeg: “Waarom dit teken? Waarom toch die stenen?” dan werd er verteld dat ze dat beloofde land niet in konden wat ze zo graag wilden. De Jordaan hield hen tegen. Maar ze trokken dwars door de Jordaan heen. En vanuit het midden hebben ze die stenen meegenomen en bij Gilgal neergezet. Twaalf stenen. Het werk kon beginnen. Het land lag open. Maar er kwam ook weer tegenslag.

Dat zie je in je eigen leven soms ook als je stenen opricht. *Stenen oprichten* wil zeggen dat je denkt aan bepaalde dingen die er in je leven zijn gebeurd. Dan komt er bijvoorbeeld een huwelijksjubileum en kijk je terug. Je ziet wat er allemaal is gebeurd en wat je hebt gedaan en wat je hebt beleefd. Stenen die je mag oprichten. En je ziet dat je onderweg bent naar de grote toekomst van God, dat je op weg bent naar dat Beloofde Land en dat je mag weten: ik ga met God.

Ik zag beneden in de hal een heel bouwwerk staan van allemaal van die kleine steentjes. Toen ik goed keek, waren het geen steentjes. Het waren suikerklontjes. Hebt u het gezien? Ik heb dat even bekeken.

Ik dacht: ja, van suikerklontjes kun je prachtig iets maken. Als er maar geen water bij komt!

Zo ben ik zelf ook wel eens bezig. Want ik heb kleinkinderen en af en toe wordt er gevraagd: “Opa, wil je met me spelen?” En dat doe ik dan. Wat dat betreft blijft het kind altijd nog in mij leven. Vaak speel ik dan met Duplo... Daar moet u niet om lachen. Dat is echt waar en dan bouw ik de meest grote dingen. Dan zitten ze me wel eens aan te kijken en dan zeggen ze: “Die ouwe man is altijd bezig. Net of je altijd jong blijft.” Daarop zeg ik: “Ja, ik ben onderweg naar de eeuwige jeugd. De Bijbel zegt: je moet worden als een kind. En de Bijbel zegt ook: je bent een kei.” Daarom hebben wij dat nu uit de Bijbel gelezen.

**“De twaalf stenen, welke men uit de Jordaan  
genomen had, richtte Jozua te Gilgal op. ”**

Jozua 4 : 20

Weet u wat ik vaak tegen jongeren zeg als ze bij me op school zijn en een hele goede prestatie hebben geleverd? Ze hebben zo hun best gedaan en dan komen ze bij me en dan laten ze hun repetitie zien en dan zeg ik: “Joh, dat heb je goed gedaan. Je bent een kei.” Mijn zoon mag graag basketballen en als hij dan een hele berg van die ballen erin heeft gemikt, vraagt hij: “Hoe vond je dat, pa?” Dan zeg ik: “Joh, je bent een kei!” Ja toch? Zo werkt dat. En je ontdekt dat je op zo’n manier mensen kunt bemoedigen.

Nu zegt de Bijbel ook: "Je bent een kei." Dat zegt de Bijbel in 1 Petrus 2 tegen een gemeente die Gods Woord heeft aanvaard, die Christus heeft gezien als haar Redder en daardoor het leven in al zijn rijkdom heeft gekregen. Ze zijn onderweg. Maar dat heeft ook een eigen zorg gegeven. Want er wordt met argwaan naar hen gekeken. Ze proberen heel zuiver te leven. Ze hebben eigen gebruiken en gewoonten. En dat valt op en dan word je een beetje voor gek verklaard.

Dat heb je tegenwoordig in Nederland ook. Als je zegt dat je christen bent, zitten sommige mensen je eens aan te kijken en dan vragen ze zich af of je van een andere wereld bent. Ik had het daarnet nog. Ik kwam Amsterdam uitrijden en net voorbij Schiphol de eerste file. Vind ik nooit zo erg. Ik heb altijd bandjes genoeg bij me. Dus ik deed er een nieuw bandje in. Een prachtig lied: "Lichtstad met uw paalen poorten..." Ik zat mee te zingen en ik had de handen aan het stuur. Maar ik wilde altijd al zo graag dirigent worden, dus begon ik mee te dirigeren. Komt er iemand naast me rijden, die kijkt me aan en tikt met zijn vinger tegen zijn voorhoofd... Ja, ik ben maar door blijven zingen. Ze weten wel hoe ik ben. Nu, dat hadden ze daar in die gemeente ook, dat ze een beetje raar aan gekeken werden.

Dan spreekt Petrus over de bouw van een tempel. "Wij gaan de tempel herbouwen. Wij moeten zorgen voor stenen en hout." Maar het is wel een geestelijke tempel. We kunnen er uren aan werken, maar een geestelijke tempel zie je niet. Maar hij is er wel. En dan zegt Petrus: "De Here Jezus Zelf heeft het fundament gelegd. Ja, Hij was de hoeksteen, maar hij is afgekeurd door de architecten." Het formaat deugde niet en ze konden Hem niet gebruiken. En zo wordt de Here Jezus buiten Jeruzalem gegooid. Hij wordt ergens buiten Jeruzalem gekruisigd. De hoofdsteen van de tempel hangt aan een kruis. Jezus zegt: "We moeten een huis gaan bouwen." En dat huis is Zijn gemeente. Dat huis dat bent u en dat zijn jullie en dat ben ik. En voor dat huis zijn allerlei stenen nodig.

Ik ben vaak in Israël geweest. Als je bij die oude Klaagmuur staat, zie je van zulke joekels en je ziet van die hele kleine steentjes ertussen om het verband er een beetje in te houden. Dan denk je: wat bouwden ze vroeger toch op een heel speciale manier.

Maar kijk nu eens naar de gemeente van de Here Jezus. Daar heb je ook van die hele kleine steentjes. Dat zijn de kinderen. Vanmorgen ging er een hele groep naar de kindernevendienst en we hebben samen gezongen. Toen dacht ik: de Here God gaat met Zijn gemeente mee. Hij gaat met Zijn kerk mee. En de Here God houdt Zijn kerk in stand. Kleine steentjes...

Je ziet ook wel eens stenen met stukken eruit. Dan zie ik het leven van sommige mensen: beschadigd, kapot, leven met verdriet, leven met zorgen, leven met een lege plaats. Sommige oma's hebben zoveel meegemaakt in het leven, Het zijn stenen met allemaal stukken eruit.

Je ziet ook andere dingen. Als je een kerk met mensen hebt, kijk je als voorganger er zo over heen en dan zie je dikke en dunne mensen, je ziet grijze, witte en zwarte haren en dan ben je dankbaar dat dat hele palet van de gemeente er is. En nu moet je samen die gemeente bouwen. En dan heeft de Here God ook jouw steen nodig.

Sommige mensen zeggen: "Ja, ik ben zo'n mooie steen, ik wil wel in de voorgevel. Ik wil wel een klein beetje in het zicht." Daar houden ze van. "Ik ben mooi om te zien." Ik denk ook aan die man die tegen me zei: "Ik heb zoveel mensen bezeerd. Als ik in het Huis van Jezus Christus gebruikt kan worden, dan een beetje achteraan, een beetje beneden, zodat niemand me ziet." Weggeduwd...

En nu is het grote wonder in onze tijd, dat temidden van computers en oorlogstuig de Here God Zijn gemeente bouwt. Hij zegt: "Ik heb die kei van de gemeente nodig. En al die mensen vormen tezamen een kerk. Ik bouw een huis waarin Ik wonen kan. Waar iedereen Mij kan vinden. Waar iedereen Mij kan ontmoeten." En dat is nu de gemeente.

**"En komt tot Hem, de levende steen... "**

1 Petrus 2 : 4a

Daarom zijn wij bij elkaar. Koor, wat hebben jullie al gezongen! En wat hebben wij samen gezongen! En wat is dat toch fijn om elkaar te ontmoeten. Nu is het zo dat de Here God Zijn gemeente bouwt uit levende stenen, mensen die een levend geloof hebben. En tussen al die stenen in, zie je het cement van liefde en geloof. De Here God kan niet zonder die keien. De Here God kan niet zonder Zijn Huis. De Here God kan niet zonder Zijn gemeente. De Here God kan niet zonder u.

Wij ook niet. Laten we nu eens eerlijk zijn en laten we al die mensen hier in de Christus Triumfator nu eens wegdenken. Allemaal paarse banken. Niemand, niemand... O, de organist was er nog, die zat te spelen voor lege banken. En ik was er zelf ook nog en ik stond te praten voor lege banken. En als we dan samen gingen zingen – nu, die organist kan niet zingen, die heeft veel te veel werk aan zijn orgel – dan was het met mij een solo. Dan zou je ontdekken: dat is het niet. Het Huis van de Here God wil gebouwd worden en heeft mensen nodig. God heeft u nodig.

Als je met mensen praat zeggen ze: "Ik? Hoor ik daar nu bij? Ik een steen? Ik ingeschakeld in het werk van de Here God? Nee, daar ben ik te slecht voor. Nee, dat durf ik niet." Maar dan zegt de Here God: "Jij bent uitgekozen. Ik heb een bestemming voor je weggelegd." En een ander zegt: "Ik ben een steen die niet telt. Ik ben zo'n steen waar je tegenaan loopt, die elke keer een ander in de weg zit. Ik heb van mijn leven een puinhoop gemaakt. Ik hoor er niet bij." Vaak blijven ze dan ook nog weg uit de kerk omdat ze denken dat ze weggekeken worden.

Die vrouw die tegen mij zei: "Ik een steen? Ik ben een brok eenzaamheid. Er is niemand die naar me omkijkt. Ik voel me zo alleen." Of de steen van de onzekerheid; die hamert elke dag in je leven: zou de Here Jezus er ook voor jou zijn? Van jou komt niets terecht. En het geloof en de kerk? Die vind je soft. Dat hoeft voor jou niet meer.

Of je bent zo'n twijfelaar... Nu, twijfelen doe ik zelf ook vaak. Dan denk je wel eens: zou het nu allemaal wel waar zijn? Ik moet nog denken aan november, dat we een meisje begroeven van vijftien. Dan ben je daar met een hele klas en dan is het donker en denk je: zou het waar zijn? Maar de Here God gaf een knipoog, want op die donkere novembermiddag kwam zo in één keer het licht van de zon. Toen dacht ik: ja, dat is het! Er is toch wat, echt!

En je ziet daar mensen die angstig zijn, mensen die moeite hebben, mensen die al die ellende in de wereld zien, mensen die leven in de verslaving van alcohol en drugs. We begeleiden ze, we proberen ze op het goede pad te krijgen, maar het lukt niet. En als je dan met zulke mensen praat, zeggen ze: "Ik een steen bij de Here God? Hoor ik erbij? Nee, ik hoor er niet bij."

En toch... Als je gelooft in de Here Jezus, dan klinkt vandaag die oproep: "Je hoort er wél bij." Juist die stenen heeft de Here God in Zijn bouwwerk nodig. En dan wordt er gezegd in 1 Petrus 2: "Als je nu eens afdoet al die rare dingen – moet je maar eens nalezen vanavond, het staat in de eerste verzen – wat word je dan? Nu, dan word je een koninklijk priesterdom. Je wordt een uitverkoren geslacht. Je wordt een heilige natie. Je wordt een volk, Gode ten eigendom." Want de Here Jezus heeft al je schuld voor jou betaald. En dan ontdek je: ik ben toch een steen, een kei in het Huis, de tempel van de Here God.

**"... en laat u ook zelf als levende stenen  
gebruiken. "**

1 Petrus 2 : 5a

Petrus zegt: "Maar ik geef je wel een opdracht mee. Je moet geestelijke offers brengen. Je moet bezig zijn in de gemeente. Je moet bezig zijn met je eigen geloof. Je moet bezig zijn met bouwen." Hé, je had toch bouwstenen meegenomen, joh? Ga maar eens een keer aan het bouwen.

Van die bouwstenen heb ik met mijn kleinkinderen een bouwwerkje gemaakt. En ik zet er wel eens een aantal dingen op. Op één van die bouwsteentjes hier heb ik gezet: *gebed*. Dat is zo'n bouwsteentje om

je geloof te ondersteunen. Ik vraag het ook vaak aan jongeren: "Bid je nog wel eens?" Dan zeggen ze: "Ja, ja, we bidden, hoor, drie keer per dag." Dan zeg ik: "Dan weet ik het wel. Dat is voor het eten. Maar bid je nog wel eens?"

Nu, de vorige week had ik de laatste keer de vierde klassers in de school zitten. Ik had de laatste les en ik zei: "Jongens, we zullen samen vragen aan de Here God of het een goede afloop mag hebben." Eén van hen zei: "Moet dat?" Ik zei: "Dat hoeft niet. Maar als je over veertien dagen naar boven zit te kijken in de sporthal als je het antwoord niet weet, dan denk je dat het boven op de zolder staat. Maar de Here God wil je ondersteunen." En we hebben samen gebeden. Later kwamen ze bij me en zeiden ze: "Het was toch wel goed, meneer." Ik zei: "Bid je zelf wel eens?" "Nee..."

Gebed is dus een steentje dat je dichter brengt bij de Here God. Bidden is heel belangrijk.

Ik zei: "*Geloof* is ook zo belangrijk. Het geloof als een mosterdzaadje, dat is heel belangrijk. Je hoeft geen groot geloof te hebben. Je hoeft niet op een zeepkist te gaan staan in het Vondelpark of hier in het Zuiderpark, welnee, als je maar een beginsel hebt van geloven: een mosterdzaadje.

Nu, ik had het nog nooit gezien. Tot ik hier eens in de Christus Triumfator erover preekte. Ik zei: "Ik weet niet hoe groot het is." Dat heb ik drie dagen later bij de post geweten! Nu weet ik het wel hoe groot een mosterdzaadje is. Heel klein, maar het wordt grandioos groot. Geloof, ook zo mooi.

En hier heb ik er één; daar heb ik opgezet: *berouw*. Als je wat verkeerd hebt gedaan. Weet u wat zo jammer is tegenwoordig in onze tijd? Dat al die christelijke termen verdwijnen, zoals: berouw en vertrouwen... We laten ze allemaal een beetje links liggen en dat vind ik jammer. Maar het woordje berouw, dat je tegen iemand of tegen de Here God zegt: "Het was niet goed wat ik gedaan heb. Het was verkeerd." Berouw...

Het woordje *meditatie* heb ik ook op één van die stenen gezet. Dat is ook zo'n mooie steen. Dat is heel belangrijk. Stille tijd... Eens even nadenken over geloven, een stukje uit de Bijbel lezen, eens met elkaar erover praten. Bezig zijn met het geloof, dat is intens belangrijk. Je ontdekt: meditatie is geweldig. Dat is mooi. Moet je doen.

Hier heb ik er één: *moed*. Heeft u ook zoveel moed? U kijkt een beetje zuinig. Weet u wanneer ik zelf de meeste moed heb? 's Avonds op bed als ik dan zo mijn dag doorneem en denk: wat heb ik vandaag nu weer gedaan? Dan lig je 's avonds laat op bed en dan zie je zo in één keer die Christus Triumfator weer en dan denk je: dát had ik moeten zeggen en dát had ik moeten zeggen en dát had ik moeten doen... Dan heb je zoveel moed. Maar dan hoeft het niet meer. Je hebt je kansen voorbij laten gaan.

*Durf* is er ook zo één. Dat is ook een heel belangrijke. Durf je wel voor de Here Jezus uit te komen? Durf je wel een goed woord van Hem te zeggen? Durf je wel....?

Ik moet denken aan Jakob. Jakob was een van die ondeugende gasten van een jaar of tien geleden. Ik spreek hem nog vaak. Toen zei ik tegen hem: "Joh, als jij nu eens een keer een goed woord over de Here Jezus zegt en als jij durft uitkomen voor Zijn Naam, dan moet je het me vertellen." "Nou," zei hij, "daar is geen kans op. Daar begin ik nooit aan. Dat laat ik aan de dominee over. Daar bent u sterk in," zei hij. Toen moest hij opkomen voor dienst in Ossendrecht. Hij kwam bij me en ik vroeg: "Hoe is het?" Hij zei: "Ik ben in Brabant, ik zit in dienst in Ossendrecht." Ik zei: "Dat is geweldig. Hoe gaat het?" Hij zei: "Ik heb zo aan u moeten denken." Ik zei: "Aan mij moeten denken? Waarom dan?" Hij zei: "U heeft eens een keer gezegd: als je de durf had om voor de Here Jezus uit te komen... Nu, ik zal mijn eerste dag daar mijn leven lang niet vergeten." Ik zei: "Wat was er dan?" Hij zei: "Het waren allemaal varkens" "Varkens?" Hij zei: "Ja, iedereen pakte eten en niemand bad." Ik zei: "En wat heb jij toen gedaan?" Hij zei: "Ik heb aan u gedacht. Ik heb mijn bord gepakt, een stukje vlees, aardappeltjes, groenten, jus, mes en vork en toen zat ik en toen dacht ik: wat nu? Toen heb ik het maar gedaan: Here, zegen deze spijze, amen. Ik vond het een beetje kort, ik heb het drie keer gedaan."

Hij zei: "Toen moest ik aan u denken." Ik zei: "Heeft het geholpen?" "Ja, ik was nog niet aan het eten bezig, komt er iemand op me af en die zei: Ben jij ook een christen? Ik zei: Ja. En nu heb ik er meteen

een vriend bij." Ik zei: "Daar zal ik een stukje over schrijven in één van de bladen waarin ik wel schrijf wat *"Here, zegen deze spijze, amen"* al niet teweeg kan brengen."

Durf, heel belangrijk als je dat hebt. En als je daar wat mee doet. En dan ontdek je dat je bezig bent met het bouwen van Gods Huis.

Nu, ik heb hier ook een aantal stenen waar ik niets op heb gezet. Zorg elke dag maar dat er wat anders op staat en dat je bezig blijft met bouwen.

**"Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk Gode ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem..."**

1 Petrus 2 : 9

Ik was zo met mijn kleinkinderen bezig en ik zat wat te praten en toen zei ik: "Wat is het nu geworden?" Ze zeiden: "Een kruis." Ik zei: "Ja, want als je bezig bent met het evangelie dan zie je dat de Here Jezus met zijn open armen hangt en dat Hij zegt: Kom maar bij Mij." Hij neemt al die offers aan en reinigt je en zegt tegen je: "Ik weet dat je het kunt, maar laat je nu gebruiken – en dat is een opdracht – laat je nu gebruiken zodat je dat kruis in je leven gestalte geeft. Laat je nu gebruiken als levende stenen." En dat kan alleen als je je leven bouwt op de Here Jezus, als je knielt bij dat kruis en tegen de Here Jezus zegt: "Hier ben ik." Misschien wel met lege handen. Misschien dat je helemaal niets kunt, maar als je komt, zegt de Here Jezus: "Ik heb jou nodig." En zo krijg je een levend contact met de levende Heer en ben je een levende steen en word je ingeschakeld. Dan draag je je steentje bij. Dan val je niet als een dode steen uit de muur, welnee, dan ben je een levende steen die schittert en je hebt een brandend hart: je brandt van de liefde van de Here Jezus en je gaat op naar het feest.

Deze week vroeg ik aan de jongeren: Als de Here Jezus nu nog op aarde zou leven, waar zou je Hem dan kunnen vinden? Ze zeiden: "In de kerk."

Ja, u bent nu een kei van een gemeente. U bent een kei. Hier kun je de Here Jezus vinden. Hier kun je een teken van hoop oprichten. En dan zie je dat het vanuit die gemeente gaat stralen. En als het gaat uitstralen, kun je het ontvangen. Alleen een zender die uitstraalt, kan ontvangen worden. Als je niet uitstraalt, kan niemand je vinden.

En je gaat op weg met de krachtbron van God. Je gaat onderweg met de Heilige Geest. En je weet: ik ben een kei in het Huis van God en ik mag onderdeel zijn van Gods gemeente en ik mag leven met Hem. Ik heb Jezus gevonden en ik ga Jezus volgen, ik ga Jezus verkondigen.

Dan wordt er gevraagd: "Wat betekenen nu die stenen?" En je zegt: "Weet je nog die dienst in de Christus Triumfator, dat er gezegd werd: je bent een levende steen en je hoort erbij?" Dan kun je vertellen. Dan kun je zelfs als je met Lego speelt vertellen van de Here Jezus. En dan kun je zelfs als je mensen ontmoet laten zien van de hoop die in je is.

Als je zo bezig bent, ontdek je dat je een levende gemeente bent. En als je een levende gemeente bent, weet je dat er Eén getrouw is. En Zijn plan met je leven faalt niet. Hij zegt: "Kijk maar naar het kruis. Het is een machtig kruis hier in de Christus Triumfator. Kijk maar naar het kruis: het is leeg. Ik heb Mijn leven voor jou gegeven. En als je moe en belast bent, kom dan maar bij Mij; dan wordt je leven anders." En je zult ontdekken dat je met de Heilige Geest een kei wordt in de gemeente van God. Dan wordt ook de gemeente die Christus Triumfator heet *een kei van een gemeente*. En als je een kei van een gemeente wordt, ontdek je dat je God hebt ontmoet.

Bid er maar veel om. Lees er maar vaak over. Durf er wat over te zeggen. Toon berouw naar een ander. Ga in gesprek met een ander. En zelfs een klein geloof wordt een rots om op te bouwen. Geloof dat, leef eruit en je zult Jezus ontmoeten. En als je Hem ontmoet, wordt je leven anders. Al ben je arm, je wordt hartstikke rijk, want je hebt het Leven met Hem. En als ben je dan verdrietig, je wordt hartstikke blij, want je bent niet meer alleen. De Here Jezus is bij je. En als je je best doet en probeert om te leven zoals Hij van je vraagt, zegt Hij: "Je bent een kei. Je bent een kei! Je bent een kei!" Amen.